

en billigere stikning opnaaes. Det er endelig ogsaa meget lettere at bortsætte hele torvstikningen og tørkningen paa akkord, naar hæsjing benyttes, thi da kan arbeideren faa den stukne torv tør flere gange i samme sommer; han kan da bedre beregne, hvor meget arbeide, der vil medgaa, inden hver kubikmeter raa mose er forvandlet til tør mose-torv, indbragt i torvhuset. Hvor torvstrøsamslag sætter tovvstrøtilvirkning igang, burde visselig hæsjing af torven indføres som regel. De dermed følgende fordele synes at være baade mange og store, trods den større anlægskapital, som medgaar. Naar man benytter rajehæsjer, kan hæsjerne uden vanskelighed opsættes paa selve mosen, da stolperne ved denne slags hæsje ingen tilbøielighed har til at trækkes skraa af den paa hæsjen hvilende torvtyngde. Derimod vil denne gjøre, at stolperne synker ned i mosen ligetil det undre tvertræ. For at ikke ogsaa dette skal blive trykket ned i mosen, lægges to baghuner paa mosens overflade, en paa hver side af stolperne og i længderetning med disse. Underste tvertræ kommer da til at hvile paa disse baghuner.

Til en rajehæsje. 50 meter lang, som opsættes paa mosen saaledes, at det nedre tvertræ hviler paa baghunen vil der behøves:

- 35 stk. 3 m. lange stolper.
- 210 » tvertrær, 50 cm. lange.
- 100 » rajer, hver 5 à 6 m. lange.
- 75 » lægter, hver 2,25 m. lange.
- 2¹/₂ tylvt baghun.
- 500 stk. 4" spiger og 500 stk. 3" spiger.

Disse materialier vil, tilbragt paa mosen, mindst koste 30 à 40 kr. For materialernes tilskjæring og hæsjens opsætning vil der medgaa 10—20 kr., saaat hæsjen i komplet stand neppe vil kunne anskaffes for mindre end 1 kr. pr. løbende meter, hellere lidt mere. Der kan antagelig i en saadan hæsje, som opsat paa mosen kun faar 5 rajeholder til hæsjing, oplægges 20 à 25 kubikmeter raa mosetorv for hver gang. I sommerens løb bør der kunne paaregnes 3—5 oplægninger af torv i samme hæsje.

HVILKE ER BETINGELSERNE FOR EN RATIONEL MYRDKNING?

Denne og de følgende to artikler er skrevet efter konference med Dr. *Hjalmar von Feilitzen* og flere andre af vor tids første autoriteter paa dette omraade.

SOM bekendt har der været dyrket ikke saa faa myrer i vort land, og der kan nævnes talrige eksempler paa gode retultater; men paa den anden side kan der ogsaa paapeges, at der med store omkostninger har været dyrket myrer, hvorved resultatet har været mindre tilfredsstillende.

Den nyere tids mere indgaaende videnskabelige granskning af myrernes karakter og beskaffenhed i forbindelse med grundige videnskabelige og praktiske dyrkningsforsøg har bragt paa det rene, at myrjordens beskaffenhed er høist forskelligartet, ikke alene i de forskellige myrer, men ogsaa i de ulige lag og partier af en og samme myr, og at det ikke er alle myrer, som med fordel lader sig opdyrke.

Kun et grundigt studium af myrernes forskellige beskaffenhed og egenskaber kan jo føre til forstaaelse af de aarsager, der bevirker, at den samme dyrkningsmaade kan lykkes paa et sted, men slaa feil paa et andet, og kan give anvisning paa, hvilken dyrkningsmaade man i det ene eller andet tilfælde bør anvende.

I de fleste europæiske lande, hvor myrdyrkningen spiller nogen rolle, har man derfor anlagt *teknisk-videnskabelig udstyrede forsøgsstationer*.

Alle myrer, der tænkes dyrkede, bliver først undersøgt paa stedet af sagkyndige for at komme til kundskab om deres beskaffenhed og de ydre dyrkningsbetingelser. Derefter bliver de udtagne prøver analyserede paa *et kemisk laboratorium*. Ved analysen vil man faa kjendskab til, hvilke stoffe der maa tilsættes myrjorden, forat denne kan blive tjenlig til at frembringe plantevekst, samt delvis, i hvilke mængder disse stoffe skal tilføres. Af disse laboratorieforsøg alene kan man imidlertid ikke slutte sig til den heldigste dyrkningsmaade. Man maa ogsaa samtidig foranstalte nøiagtige *vegetationsforsøg*, de saakaldte karforsøg, hvorved myrjord anbringes i dertil indrettede kar, tilsættes jordforbedringsmidler og gjødningsemner i forskellige mængdeforhold og paa forskellige maader samt besaaes med forskellige kulturvekster. Disse kar, der anbringes i en af staaltraadnet overdækket have, for at forhindre, at uvedkommende skal forstyrre dem, passes og iagttages i løbet af sommeren, og af planternes udvikling og den høstede grødes mængde og beskaffenhed kan man danne sig en mening om, hvad der vil give den bedste avling paa vedkommende myr. Disse vegetationsforsøg udføres dog væsentlig for at faa erfaringer for de ulige gjødningsemners indvirkning paa myrjorden, og kan resultaterne ikke altid direkte anvendes ved myrdyrkning i det store, men maa først yderligere prøves paa *forsøgsfelt* og *prøvestationer*, d. v. s. myrer, hvor man foranstalter praktisk-videnskabelige forsøg med myrdyrkning i større skala, søger at finde ud den heldigste afgrøftning, jordforbedring, gjødsling og bearbejdsmaade, samt hvilke efter forholdene er de bedst skikkede kulturplanter. De erfaringer og resultater, man herved faar, bliver saa nyttiggjort og tillempt ved myrdyrkning i praksis.